

ODPIS

Sygn. akt VI Ga 98/12

■

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2012r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SSO Bata Hass-Kloc

SSO Anna Harmata

Protokolant: asystent sędziego Karolina Sitek-Pelc
po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2012r. w Rzeszowie
na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi: Philips Polska Sp. z o.o. w Warszawie

przy udziale: 1. GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie

2. TMS Sp. z o. o. w Warszawie

3. Szpital Wojewódzki nr 2 im. Św. Jadwigi Królowej
w Rzeszowie

w przedmiocie wniosku GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie
o uzupełnienie postanowienia z dnia 13 czerwca 2012r., sygn. akt VI Ga 98/12;

postanawia

uzupełnić postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział VI
Gospodarczy z dnia 13 czerwca 2012r., sygn. akt VI Ga 98/12 w ten sposób, że
zasądzić od skarżącego Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie na rzecz
przeciwnika skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie kwotę
3.617 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych i jedenaście groszy) tytułem
zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.†

Nt> oryginał- właściw^ podpisy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2012r. Sąd odrzucił skargę Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie na wyrok KIO z dnia 18 kwietnia 2012r., sygn. akt KIO 647/12, albowiem pomimo wyznaczonego terminu skarżący nie opłacił skargi.

Wnioskiem z dnia 6 lipca 2012r. przeciwnik skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o uzupełnienie w/w postanowienia w przedmiocie przyznania przeciwnikowi zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając wniosek podniósł, że powyższe wydaje się być zasadne, z uwagi na to że przeciwnik wniósł odpowiedź na skargę przez co zajął stanowisko w sprawie.

W odpowiedzi na powyższy wniosek zamawiający Szpital Wojewódzki nr 2 im. Św. Jadwigi Królowej w Rzeszowie wniósł o oddalenie wniosku.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2012r. (data prezentaty) skarżący wniósł o oddalenie w/w wniosku jako bezzasadnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 198a ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (Dz. 2010, Nr 113, poz. 759) w postępowaniu toczącym się na skutek wniesienia skargi stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o apelacji, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej. Charakter prawny skargi na wyrok zespołu arbitrów był przedmiotem sporu w literaturze prawniczej. Ostatecznie jednak Sąd Najwyższy wskazał, że skarga jest zwyczajnym środkiem odwoławczym (por. uchwałę SN z dnia 6.11.2002r., III CZP 68/02, OSP 2004/3/35), a sąd okręgowy stanowi drugą instancję, w której następuje ponowne badanie sprawy.

Istotną cechą postępowania zamówień publicznych, odróżniającą to postępowanie od zwykłego procesu cywilnego jest to, że po wniesieniu skargi przez stronę Prezes Urzędu Zamówień Publicznych przekazuje ją wraz z aktami sprawy do sądu. Nie bada warunków formalnych skargi. Wniesienie skargi do sądu rozpoczyna postępowanie. Pierwszy etap obejmuje badanie skargi pod kątem dopuszczalności oraz pod kątem formalnym. Należy podkreślić, że Prezes Urzędu Zamówień Publicznych ma także ustawowy obowiązek przesłać z urzędu odpis skargi stronie przeciwnej. Odpis takiej skargi stronie przeciwnej przesyła także sam skarżący. Poprzez przyjęcie takiego rozwiązania ustawodawca dążył przede wszystkim do przyspieszenia postępowania.

Jednym z wymogów skargi jest jej należyte opłacenie. Dokonanie opłaty nie stanowi jednak elementu skargi ani treści skargi. Okoliczność ta wpływa jedynie na decyzję Sądu co do podjęcia jakichkolwiek czynności w związku z wniesieniem skargi (art. 126 § 1 kpc).

Z treści art. 198f ust. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych wynika, że strony ponoszą koszty postępowania stosownie do jego wyniku. W postępowaniu tym sąd rozstrzyga o kosztach postępowania w orzeczeniu kończącym sprawę (art. 108 § 1 kpc). Przepis ten powtarza na potrzeby tego postępowania wynikającą z art. 98 § 1 kpc, a dotyczącą zwrotu kosztów

postępowania zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. Ponieważ przepisy w postępowaniu apelacyjnym nie regulują w ogóle zasad zwrotu kosztów postępowania, odsyłając do przepisów o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji (art. 391 § 1 kpc). To uregulowanie z art. 198f ust. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych należy traktować jako przepis szczególny dotyczący zwrotu kosztów, wyłączający zastosowanie innych niż zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zasad zwrotu kosztów obowiązujących na gruncie kodeksu postępowania cywilnego (komentarz do art. 198f Jarosław Jurzykowski, Lex Polonica 2012). Również zatem w postępowaniu w zakresie zamówień publicznych aktualne pozostają tezy orzecznicze, a także poglądy doktryny dotyczące zasady wynikającej z art. 98 kpc.

Regulacja prawna przewidziana w art. 98 kpc wyraża zasadę, że strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu. Dla oceny czy strona przegrała sprawę, obojętne jest czy ponosi ona winę za prowadzenie procesu. Sam fakt, że sprawę przegrała, choćby nawet tylko formalnie, kwalifikuje ją jako stronę przegrywającą i obowiązuje do zwrotu kosztów przeciwnikowi (tak postanowienie SN z dnia 23.02.2012r., V CZ 146/11, Lex nr 1147818). Tożsame stanowisko Sąd Najwyższy wyraził w postanowieniu z dnia 13 maja 2011 r., V CZ 20/11, Lex nr 1147809, w którym to wskazał, że o tym czy strona przegrała sprawę, decydują kryteria obiektywne. Bez znaczenia pozostaje czy o negatywnym dla strony wyniku sprawy przesądziły przesłanki formalne czy materialne albo też wina w prowadzeniu procesu.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należy przede wszystkim zaakcentować, że skarżący wnosząc skargę i ostatecznie nie opłacając jej (na wezwanie sądu) przegrał niniejszą sprawę - formalnie, czego skutkiem było odrzucenie skargi. Bez znaczenia natomiast pozostaje czy przeciwnik wiedział w chwili doręczenia mu odpisu skargi czy skarga ta została opłacona czy nie. Wniósł on odpowiedź na skargę w terminie ustawowym, a zatem zajął merytoryczne stanowisko w sprawie, dokonując tym samym pierwszej czynności procesowej.

W postanowieniu z dnia 24 marca 2011 r. Sąd Najwyższy (I CZ 109/10, Lex nr 786360) przyjął, że przedmiotem zwrotu w ramach rozliczenia poniesionych przez strony kosztów procesu, zgodnie z art. 98 § 1 kpc są koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do takich kosztów należy zaliczyć koszty wywołane czynnością procesową podjętą przez stronę w celu obrony jej interesu. Pogląd ten tutejszy Sąd podziela w całości, przyjmując, że żądanie zwrotu poniesionych kosztów podlega ocenie w oparciu

o kryterium celowości podejmowania przez stronę czynności procesowej. Skoro przeciwnik skargi otrzymał odpis skargi miał prawo podjąć celową obronę swoich praw. W tym celu mógł także skorzystać z pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że przeciwnikowi skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie przysługuje zwrot kosztów zastępstwa procesowego, poniesionych w związku z wniesieniem przez Philips Polska Sp. z o.o. w Warszawie skargi na wyrok KIO z dnia 18 kwietnia 2012r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 198a ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (Dz. 2010, Nr 113, poz. 759) w zw. z art. 391 § 1 kpc w zw. z art. 351 §1,2 kpc i art. 361 kpc orzekł jak w sentencji.

Wysokość przyznanych kosztów zastępstwa procesowego, a to kwota 3.600 zł znajduje oparcie w § 6 pkt. 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349). Dodatkowo Sąd zasądził także kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.